

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/129/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319201663
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319201663.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S.. K. XXX/XX, XXX XX S. K., o zaplatenie 398,91 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 12Csp/57/2019-63 zo dňa 02.09.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby čo do zaplatenia sumy 319,60 eur s prísl. a súvisiacom výroku o trovách konania.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a vyslovil, že žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca, ktorú doručil súdu dňa 18.04.2019, domáhal zaviazat' žalovaného zaplatiť mu sumu 398,91 eur s príslušenstvom a žiadal priznať náhradu trov konania. Nárok odôvodňoval od Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej 22.09.2015 medzi jeho právnym predchodcom spoločnosťou CETELEM Slovensko a.s. a žalovaným, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 719,11 eur na kúpu spotrebného tovaru, ktorý sa zaviazal splatiť v 10 mesačných splátkach po 79,90. Z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok došlo k mimoriadnej splatnosti úveru dňa 11.05.2016 (nesprávne uvedený dátum 03.04.2016). Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 1 ods. 2, 8; § 9 ods. 1, 2; § 11 ods. 1 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; § 3 ods. 3 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa; § 52 ods. 1 - 4; § 53 ods. 1 - 3, 5, 9; § 54 ods. 1, 2; § 54a; § 100; § 101; § 103; § 559 ods. 1 a 2; § 565; § 657 Občianskeho zákonníka zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 22.09.2015 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému úver vo výške 719,11 eur na kúpu spotrebného tovaru, ktorý mal žalovaný splácať v 10 mesačných splátkach po 79,90 Eur, a tak celkom mal zaplatiť sumu 799.- Eur. Žalovaný zaplatil žalobcovi sumu iba 385.- Eur. Na predžalobné upomienky žalovaný nereagoval. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 11.05.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 783,91 eur. Prvoinštančný súd uvedenú zmluvu posudzoval v zmysle zákona č.129/2010 Z.z. a ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľskú zmluvu.

3. Prvoinštančný súd poukázal na § 565, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na dohodu o možnosti splatenia celého dlhu, obsiahnutú v bode 8.8.1 zmluvných podmienok s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého plynie trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je zabrániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 OZ pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva (čo neznamená, že ide o okamih, kedy ho prvýkrát mohol využiť). V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 OZ až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti musí byť toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného zosplatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

4. Žalovaný ako dlžník sa dostal do omeškania so zaplatením splátok úveru. ďalej je nesporné, že žalobca listom zo dňa 11.05.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru, z čoho vyplýva, že žalovaný v tom čase bol už určite 3 mesiace + 15 dní v omeškaní, pričom splatnosť splátok podľa zmluvy bola 10. dňa v mesiaci. Z uvedeného teda vyplýva, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pre viac ako 3-mesačné omeškanie s úhradou splátky sa týkalo splátky splatnej 10.02.2016. Žalobca mal svoj nárok na súde uplatniť najneskôr v 3-ročnej premlčacej lehote, ktorá začala plynúť dňom 11.02.2016 a uplynula dňom 11.02.2019, pričom žaloba bola podaná na súde až dňa 18.04.2019, teda v čase keď jeho nárok je nepochybne premlčaný. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, v Banskej Bystrici a Trnave, ktoré konkretizoval.

5. V ďalšom súd prvej inštancie upriamil pozornosť na novelu Občianskeho zákonníka, účinnú od 05.12.2018, kedy nadobudol účinnosť § 54a podľa ktorého súd ex offio prihliada na premlčanie pri spotrebiteľských zmluvách, nakoľko premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Na základe ustanovenia § 54a OZ súd ex offio prihliadal na premlčanie uplatneného nároku a dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný. Preto prvoinštančný súd žalobu zamietol.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorých aj keď žaloba bola zamietnutá, žalovanému žiadne trovy nevznikli, preto mu vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to v rozsahu čo sa týka zaplatenia sumy 319,60 eur s príslušenstvom. S poukazom na § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní zotrval na svojich tvrdeniach o uzavretí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 22.09.2015 a poskytnutí úveru žalovanému vo výške 719,11 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru. Žalovaný sa zaviazal vrátiť úver s úrokmi a poplatkami formou 10 mesačných splátok vo výške po 79,90 eur. Žalovaný svoj záväzok nesplnil a uhradil iba sumu 385,00 eur. Pre nesplnenie dohodnutých splátok zo strany žalovaného

CETELEM vyhlásil dňa 03.05.2016 mimoriadnu splatnosť úveru. Dlh predstavoval výšku 398,91 eur, pozostávajúcu zo zvyšku dlžnej úverovej istiny. Žalobca sa okrem toho domáhal aj zaplataenia úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,56 % ročne zo súm špecifikovaných v petite žaloby od 04.05.2016 do konkrétnych dátumov, resp. do zaplataenia a úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne tiež zo súm špecifikovaných v petite a od konkrétnych dátumov od 04.05.2016 do konkrétnych dátumov resp. do zaplataenia. Vyslovil svoj nesúhlas so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní nároku v celom rozsahu podľa § 103, § 565 a § 53 ods. 9 OZ. Citoval ustanovenia § 101, § 103, § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že sa nemôže stotožniť s názorom súdu, že premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 OZ, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Premlčacia doba na zaplataenie dlhu by podľa takého názoru mala začať plynúť skôr, ako reálne dôjde k zosplateniu dlhu, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Občiansky zákonník, najmä v Hlave 8 prvej časti určujúcej dĺžku premlčacej doby neurčuje, aby veriteľ, ktorého dlžník je spotrebiteľom, by mal byť akokoľvek ukrátený o svoje právo na uplatnenie pohľadávky v zákonom priznanej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Zosplatenie dlhu vyplýva z ustanovenia § 565 OZ a nejde o povinnosť veriteľa. Ani z ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nevyplýva obmedzenie veriteľa týkajúce sa premlčacej doby, keďže až po uplynutí 3 mesiacov s omeškaním splatnej splátky môže svoje právo na zosplatenie využiť. Do momentu predčasného zosplatenia dlhu (03.05.2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčávajú samostatne a až ku dňu 03.05.2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné po 15.05.2016. Poukázal v tejto súvislosti na rozsudky Krajského súdu v Nitre a v Bratislave, ktorých spisové značky konkretizoval. CETELEM vyhlásil dňa 03.05.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň, t.j. 04.05.2016 veriteľ mohol svoje právo vykonať prvý raz. Žalobným návrh na súd bol podaný 17.04.2019, t.j. v zmysle ust. § 101 OZ v zákonom určenej trojročnej premlčacej dobe, minimálne v rozsahu splátok zosplatených k 03.05.2016. Preto mal súd žalobcovi priznať nárok minimálne v rozsahu 319,60 eur s príslušenstvom, predstavujúci splátky splatné po mimoriadnom zosplatení úveru. Navrhol preto rozsudok zrušiť v napadnutej časti a vrátiť vec na ďalšie konanie s tým, že si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania na súdnom poplatku za odvolanie vo výške 19,00 eur a na trovách právneho zastúpenia vo výške 41,64 eur.

8. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 07.05.2020 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

11. Odvolací súd sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, t.j. čo do zamietnutia žaloby o zaplataenie sumy 319,60 eur s príslušenstvom, preto v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a len na doplnenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

12. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ).

13. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.05.2015 ako zmluvu spotrebiteľskú. Správne vyhodnotil premlčanie žiadanej sumy 398,91 eur s prísl. Z vykonaného dokazovania je možné usúdiť, že dôvodom vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru

bolo neuhradenie splátky splatnej 10.02.2016. Ak teda dôvodom na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bola neuhradená splátka splatná 10.02.2016, bolo namieste premičanie počítat' od neuhradenia uvedenej splátky tak, ako to ustálil prvoinštančný súd.

14. Preto odvolací súd uvádza, že v prípade, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným - splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premičacej doby zosplateného dlhu. V zmysle uvedeného, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal zročným celý dlh. Premičacia doba na zaplatenie takéhoto zosplateného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k samotnému zosplateniu dlhu, teda začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Je preto pre správne posúdenie začatia plynutia premičacej doby nevyhnutné ustáliť, pre ktorú nezaplatenú splátku veriteľ platne vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru, lebo od splatnosti tejto splátky začína plynúť premičacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu. Obdobný právny názor vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/16/2018 zo dňa 09.05.2018, ako aj zo zjednocujúceho stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.11.2015.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP a v podrobnostiach naň poukazuje.

16. Keďže žalobca v odvolaní namietal aj nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

17. K odvolacím dôvodom žalobcu je nutné uviesť, že jeho výklad ohľadom začatia plynutia premičacej doby v predmetnom prípade nie je možné akceptovať. Ak by to tak bolo, veritelia by mohli svojim oprávnením zosplatiť úver umelo predlžovať trojročnú premičaciu lehotu v prípade, ak by svoje právo na zosplatenie úveru nevyužili už pri prvej možnosti omeškania veriteľa so splátkou po dobu zákonom stanovenú, ale mohli by toto svoje právo využiť po uplynutí podstatne dlhšieho času, čím by tak došlo k neoprávnenému predlžovaniu premičacej doby. Citovaný zákon v ust. § 103 druhá veta OZ jednoznačne stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Tvrdenie odvolateľa, že žiadne ustanovenie OZ nedáva možnosť výkladu začatia plynutia premičacej doby tak, ako to vyhodnotil súd prvej inštancie, je preto nesprávne. Rovnako nie je možné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že má nárok na splátky po mimoriadnom zosplatení úveru, lebo využitím práva veriteľa zosplatiť úver už zaniká povinnosť dlžníka splatiť úver v splátkach, ale vzniká mu povinnosťou zaplatiť zvyšok úveru naraz. Preto žalobca nemôže mať nárok na žiadne splátky po splatnosti úveru.

18. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016). Odvolací súd tak dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko žalobcu k prejednávanej veci (žalovaný bol v konaní nečinný), výsledky vykonaného

dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/252/04) a rovnako neznamená ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/50/04).

19. Keďže odvolanie bolo podané v rozsahu čo do zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 319,60 eur s príslušenstvom, predmetom odvolacieho prieskumu bol rozsudok iba v uvedenej časti, a preto rozsudok v prevyšujúcej zamietavej časti sumy s príslušenstvom, s poukazom na ust. § 367 ods. 2 CSP sa stal právoplatným.

20. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu, t.j. čo do zaplatenia sumy 319,60 eur s príslušenstvom ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, a to aj čo sa týka správneho výroku o trovách konania.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania proti neúspešnému žalobcovi. V odvolacom konaní totiž žalovanému žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil, ani ich vznik z obsahu spisu nevyplývajú.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).